

[Finansministeren]

man vel egentlig ikke tro, at det kunne give anledning til det store skisma. Så skulle man tro, at vi var så langt fremme, at vi kunne sige til os selv: Kammerater, nu sætter vi en ramme, og så ser vi at få den udfyldt og få lavet det finanslovsforlig. Hvis vi skal tage »Den gode Cirkel« for pålydende – og det har jeg forstået at vi skulle – er der ikke langt til et forlig, og derfor burde det også hurtigt kunne indgås.

Jeg synes, det var nogle meget interessante bemærkninger, hr. Duetoft gjorde både om den økonomiske og den politiske balancegang. Jeg tager bemærkningerne om den økonomiske balancegang som udtryk for, at CD nu som tilforn vil bidrage til, at vi gennemfører en rimelig ansvarlig, fornuftig finanspolitik.

Jeg var også glad for, at hr. Duetoft rejste diskussionen om forhandlingsformen, og jeg var glad for hr. Bilgrav-Nielsens kommentarer til denne diskussion. Vi er jo godt i gang med en proces, vi har siddet i lange faser otte partier sammen. Så aftalte vi, at det var bedre i en periode at gøre det bilateralt regering og partierne imellem, og nu har vi stort set daglige møder med et eller flere af partierne. Og det har vi tænkt os at fortsætte med, så vi så hurtigt som overhovedet muligt modner en samlet beslutning om rammerne for finansloven, indholdet af finansloven, rammerne for beskæftigelsesinitiativer, indholdet i beskæftigelsesinitiativer, aktiveringsindsatsen og dagpengefinansieringsreformen. I samme øjeblik, hvor det er hensigtsmæssigt at bevæge sig fra bilaterale forhandlinger til flerpartiforhandlinger, er vi parat til at gøre det igen. Vi drøfter næsten dagligt og løbende forhandlingsformen med partierne, vi finder den form, der giver et resultat. Det har vi nemlig alle sammen brug for at præstere.

Hr. Duetoft rejste også spørgsmålet om motorvejene i Vendsyssel. Efter min opfattelse er finanslovsforslaget i overensstemmelse med den korrigerede Storebæltsaftale. Der var nemlig en oprindelig aftale, så kom der en senere udskydelse, og nu ligger der en korrigeret Storebæltsaftale. Jeg opfatter altså finanslovsforslaget som værende i overensstemmelse hermed med nogle betalingsmæssige forskydninger, men jeg synes, at vi nu stilfærdigt skal granske, om det er en korrekt opfattelse. Hvis der kan være tvivl herom, retter vi på tingene, for en aftale er selvfølgelig en aftale, en aftale

skal holdes, og den kan ikke ændres, uden at aftaleparterne er enige herom. Vi mener ikke, at de betalingsforskydninger, der her er tale om, er i strid med aftalen, men hvis der kan være tvivl om det, bliver det ikke pengene, der skiller os. I forhold til det samlede anlægsbudget for disse veje på 1,75 mia. kr. er det småskillinger, vi snakker om i 1993, så den sag får vi selvfølgelig løst, som aftalepartier skal gøre det.

Hr. Duetoft var inde på diskussionen om skattelettelser, og jeg har svaret, at jeg betragter det ikke som en stor skattelettelse, der skal præsenteres som en sådan. Jeg betragter det som en beskeden skattelettelse, som kan bidrage til at få en dagpengereform igennem, på samme måde som jeg i virkeligheden betragter fradrag for reparation og vedligeholdelse, som hr. Duetoft og hr. Kofod-Svendsen går ind for, som udtryk for en beskeden, målrettet skattelettelse, der kan føre til aktivitet. Og det er den type skattelettelser, vi snakker om i denne her sammenhæng, vi forhandler ikke en eller anden stor skattereform i dette efterår, det sker tidligst til foråret.

Jeg glædede mig også over hr. Duetofts bemærkninger om, at man gerne vil hjælpe regeringen med at finde besparelser, så vi kan holde en ansvarlig ramme. Det plejer CD også at gøre, og det plejer vi at kunne blive enige om.

Hr. Bilgrav-Nielsen var i virkeligheden inde på det samme spørgsmål, men formulerede det lidt anderledes end hr. Duetoft. Hr. Bilgrav-Nielsen sagde, at vi må i vid udstrækning finde pengene ved omprioritering, når vi skal gøre noget nyt, og hr. Bilgrav-Nielsen nævnte som eksempel, at der for øjeblikket foregår forhandlinger hos forsvarsministeren. Dem skal jeg ikke blande mig i her og nu, men det er klart, at jeg tog hr. Bilgrav-Nielsens udtalelse som udtryk for den sædvanlige radikale melding om, at der skal være en ansvarlig finanspolitik, bl.a. af hensyn til underskuddet på statsbudgettet på 40 mia. kr. i både 1992 og 1993.

Jeg glædede mig over hr. Bilgrav-Nielsens bemærkninger om strukturændringer på arbejdsmarkedet. Jeg kan simpelt hen ikke være mere enig, og jeg kan ikke udtrykke behovet herfor stærkere end hr. Bilgrav-Nielsen. Og derfor håber jeg også på, at det lykkes for os at komme igennem med de strukturændringer i løbet af efteråret.